

สารนิเทศรณรงค์ศึกษา อิทธิพลของธรรม

ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 ปีการศึกษา 2558

Laudato Si
บอด้รเดร้ญูองกััพระญูเป็นเจ้า

คุมกันฉันท์พ่อลูก

โธม มาทหลง ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ

หลายสิบปีที่ผ่านมา เคยเข้าร่วมอบรมผู้นำเยาวชน วาย เอ็ม ซี เอ (YMCA ย่อมาจาก Young Men's Christian Association) การอบรมในครั้งนั้น มีกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้เราเห็นห่วงโซ่อาหาร โดยให้แต่ละคนคิดว่าตนเองอยากเป็นสัตว์อะไร แล้วเขียนป้ายติดไว้ที่หน้าอกตนเอง จากนั้นผู้นำก็นำเชือกฟางมาให้พวกเราทำการโยงเชือกฟาง โดยกำหนดว่า สัตว์ประเภทใดกินสัตว์ใดเป็นอาหาร กินกันไปกินกันมา เชือกฟางก็ถูกโยงไปทางนั้นที ทางนี้ที คุ่วุ่นวายไปหมด เมื่อสัตว์ต่างๆ กินกันจนอึดแล้ว ผู้นำก็เข้ามานำสัตว์ตัวหนึ่งออกจากห่วงโซ่นั้น เมื่อนำสัตว์ตัวหนึ่งออกไปเชือกฟางเส้นอื่นๆ ที่โยงไปโยงมาก็ขาดออกจากกัน สรุปลแล้วสัตว์ต่างๆ อยู่ไม่ได้ถ้าไม่พึ่งพาอาศัยกัน กิจกรรมนี้คงสร้างจิตสำนึกในทางหนึ่งให้ผู้เข้าอบรมทุกคน ได้ช่วยกันดูแลธรรมชาติ สัตว์ ต้นไม้ ฯลฯ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

การที่เราช่วยกันดูแลธรรมชาติ เป็นสิ่งที่พระเจ้ามอบหมายไว้ให้กับมนุษย์ ในหนังสือปฐมกาลบทที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งสร้างของพระเจ้าให้มนุษย์ดูแล พระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ออกพระสมณสาส์น ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า (Laudato Si') เกี่ยวกับการดูแลรักษาโลก บ้านที่เราอาศัยอยู่ร่วมกัน พระองค์ได้เตือนสอนเราให้ตระหนักถึง “บ้าน” ที่เราอาศัยอยู่ร่วมกัน จึงเป็นการตระหนักรู้ว่า เราแต่ละคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งสร้างของพระเจ้าไม่มากนักน้อย เราจึงต้องร่วมมือกันดูแลสิ่งแวดล้อม “เราต้องไม่คิดว่าความพยายามเหล่านี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้ การกระทำเหล่านี้ซึ่งกระจายอยู่ในสังคม เป็นความดีที่จะส่งผลมากกว่าที่เราคาดคิดได้ เพราะก่อให้เกิดความดีที่กระจายเพิ่มมากขึ้นเสมอในโลกนี้ บางครั้งในลักษณะที่มองไม่เห็น นอกจากนี้ การพัฒนาการประพตติเช่นนี้ ทำให้ตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเรา ซึ่งจะนำเราไปสู่ชีวิตที่ลึกซึ้งมากขึ้น ทำให้เรารู้สึกว่าชีวิตของเราบนโลกนี้มีค่ายิ่งนัก” (ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า : ข้อ 212)

พระสมณสาส์น ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า (Laudato Si') ของ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทำให้พวกเราตระหนักถึงหน้าที่ นอกจากต้องปฏิบัติแล้ว ในฐานะที่วิทยาลัยเป็นสถานที่บ่มเพาะผู้ซึ่งจะเป็นมโนธรรมของสังคม สร้างบุคคลที่ร่วมรับผิดชอบในการดูแลสิ่งสร้างของพระเจ้า มิใช่ด้วยเพียงการศึกษา และด้วยการปฏิบัติตนเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบต่อสิ่งสร้างด้วยกัน.

โดย บาทหลวง ผศ.ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ

สิ่งสร้างของพระเจ้า

หากเราตระหนักว่า “มนุษย์เป็นสิ่งสร้างของโลกนี้” ซึ่งมีสิทธิที่จะมีชีวิตอย่างมีความสุขเช่นกัน ยิ่งกว่านั้น มนุษย์มีศักดิ์ศรีพิเศษหนึ่งเดียว เราจึงต้องตระหนักถึงผลกระทบต่อชีวิตของผู้คนจากสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม รูปแบบการพัฒนาปัจจุบันและวัฒนธรรมการทิ้งขว้าง (Laudato Si’ ข้อที่ 43) พระสมณสาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ที่เรียกร้องให้มนุษย์ได้หันมาเอาใจใส่และให้ความสำคัญกับมนุษย์ และการดูแลรักษาโลก สิ่งสร้างของพระเจ้า ท่ามกลางสภาพแวดล้อมของโลกปัจจุบันที่มนุษย์ยังคงทำลายล้างซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดปัญหาการอพยพ และปัญหาการค้ามนุษย์ในทุก รูปแบบ ส่งผลให้เกิดสภาวะการลดทอน “ความเป็นมนุษย์ ที่เป็นสิ่งสร้างที่ประเสริฐสุด-ของพระเจ้า” ลัทธิทุนนิยม (Capitalism) และ ลัทธิบริโภคนิยม (Consumerism)

ในปัจจุบันที่ส่งกระทบต่อการทำลายล้างธรรมชาติอย่างรุนแรง และอยู่ดิรรม เปรียบเสมือนเป็นโรคระบาดทางสังคม ที่มนุษย์ลอกเลียนแบบกันมาอย่างต่อเนื่อง จนทำให้โลกนี้กลายเป็นสัมพัทธนิยม (Relativism) สมเด็จพระสันตปาปาฟรังซิส จึงแนะนำอย่างเน้นย้ำให้มนุษย์ทั่วโลกมุ่งสู่วิถีการดำเนินชีวิตแบบใหม่หันกลับมาให้ความสำคัญอย่างแท้จริงของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิ่งสร้างทั้งมวลของพระเจ้า ให้ความสำคัญต่อการศึกษาคติธรรมด้านนิเวศวิทยา ให้มีความตระหนักต่อมนุษยชาติที่มีจุดกำเนิดเดียวกัน การเป็นเจ้าของสิ่งสร้างทั้งหลายร่วมกัน การมีอนาคตร่วมกัน ทั้งนี้จะทำให้เกิดการพัฒนาความเชื่อมั่น ทศนคติและรูปแบบชีวิตใหม่ ๆ (เทียบ Laudato Si’ ข้อ 202) ในฐานะที่ “วิทยาลัยแสงธรรม” เป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องยืนยันถึงสิ่งที่พระสันตะปาปาได้เน้นย้ำ และทรงเตือนชาวโลกให้ร่วมมือกันดูแล “สิ่งสร้างของพระเจ้า” จึงขอให้นักศึกษาทั้งหลายได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่เป็นการดูแล รักษา สิ่งสร้างของพระเจ้า ไว้ตามเจตนารมณ์ดังกล่าว โดยเริ่มจากการดูแลสิ่งเล็กๆ น้อย ๆ รอบตัวเรา การใช้ชีวิตในแต่ละวันให้กลายเป็นนิสัยของตนเอง เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำให้เจตนารมณ์ของพระศาสนจักรในเรื่องดังกล่าวนี้ให้เกิดผลในตนเอง ในสังคม และในโลกปัจจุบันได้อย่างแท้จริง.....

..เราเคย MEMORY

รณักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรมมีโอกาสร่วมใน
ซึ่งในปีนี้ได้รับเกียรติจาก พระคาร์ดินัล
ที่ยังมีการสมัครบวชของชั้นเทววิทยาปีที่ 2 ด้วย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม ที่ผ่านมา หลังมิสซาเปิดปีการศึกษาแล้ว นักศึกษาได้ร่วม
“พิธีไหว้ครู” เพื่อเป็นการขอพรจากบรรดาคุณพ่อ และคณาจารย์ ที่สอนในวิทยาลัย
โดยมีตัวแทนนักศึกษาจากบ้านอบรมต่างๆ ร่วมใจกัน ทำพานไหว้ครูมาอย่างสวยงาม

ย นักศึกษารุ่นพี่ๆ ของสถาบันแสงธรรม ได้จัด
ขึ้นทุกปี เพื่อให้น้องๆ กับพี่ๆ นักศึกษา วิทยาลัย
้อคิด และคำแนะนำต่างๆที่ได้รับในวันนั้น

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม ที่ผ่านมา ชมรม นันทนาการ ได้จัดให้มีงาน ดนตรีสร้างสรรค์...
ประพันธ์บทเพลง ในหัวข้อ "แสงธรรม...แสงศรัทธา" ซึ่งมีวงต่างๆเข้าประกวด ทั้งหมด 9 วง
ซึ่งผลปรากฏว่า วง Bruno Band ได้รับรางวัลชนะเลิศในปีนี้อีกครั้ง

ติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
FACEBOOK

www.saengtham.ac.th
Sicnews Saengtham

ครั้งหนึ่ง... IN MEM

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันจันทร์ที่ 3 สิงหาคม ที่ผ่านมาเป็นวัน **ปฐมมิสซัน** ของนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันอังคารที่ 11 สิงหาคม ที่ผ่านมามี **“กิจกรรมเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ”** เนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม ที่ผ่านมามี **“กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์”** ในโอกาสวันแม่แห่งชาติ ในปีนี้เราได้ไปทำความสะอาดถนน สะพานลอย และบริเวณกำแพงด้านหน้าของวิทยาลัย ซึ่งเมื่อทำความสะอาดเสร็จแล้ว เรากลับไปดูแล รู้สึกว่าสะอาด และทำให้ชุมชนที่เราอยู่สวยงามน่าอยู่มากยิ่งขึ้นด้วย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 7 กันยายน ที่ผ่านมามีการ **“บริจาคโลหิต”** เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ กิจกรรมนี้จัดขึ้นในทุกๆ ปีร่วมกับสภาคาทอลิกไทย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม ที่ผ่านมามี **“พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ”** โอกาสเปิดปีการศึกษาใหม่ เกิด มีชัย กิจบุญชู มาเป็นประธานในพิธี และในพิธี

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม ที่ผ่านมา ในช่วงบ่าย **“กิจกรรมรับน้อง”** ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเรามีจัดกิจกรรม แสงธรรมได้รู้จักกันมากยิ่งขึ้น ผ่านทางกิจกรรม

การดำเนินชีวิต ท่ามกลางสิ่งสร้างของพระเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีที่มาจากพระองค์ และสุดท้ายมนุษย์ก็จะต้องกลับไปหาพระเจ้า ผู้ทรงสร้างตนเองขึ้นมา

เราแต่ละคนถูกสร้างมาให้มีความแตกต่างกัน มีหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพื่อที่เรานั้นจะได้ใช้ความสามารถที่แตกต่างกันนั้นในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเป็นการก่อให้เกิดผลดีต่อส่วนรวม พระเยซูเจ้าได้ทรงสอนเราแต่ละคนว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นเกลือของแผ่นดิน และแสงสว่างส่องโลก คุณสมบัติของเกลือ คือ การดึงเอารสชาติของอาหารออกมา เพื่อให้อาหารนั้นมีรสชาติที่ดี คุณสมบัติของแสงสว่าง ก็คือ การส่องสว่างในที่มืดมิด ถึงแม้ว่าแสงนั้นจะมีความสว่างไม่มาก การเป็นเกลือ (ที่ดี) ของเราแต่ละคน คือการที่เรารู้จักมองแต่ความคิดของเพื่อนพี่น้อง ส่งเสริมความคิดซึ่งกันและกัน และการเป็นแสงสว่าง (ที่ดี)

เราจะต้องรู้จักเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุคคลที่เราพบเห็น เป็นการฉายแสงที่ดี ที่งามให้กับผู้อื่นในการดำเนินชีวิตท่ามกลางสังคมปัจจุบัน เราอาจพบเจอกับสิ่งต่างๆ ที่เป็นกระแสของโลก แต่เราต้องไม่ลืมว่า หน้าที่ของเรา (ในฐานะนักศึกษา-วิทยาลัยแสงธรรม) เราจะต้องเป็นเกลือที่ดี เป็นแสงที่ดี ที่นำชีวิตของตนเอง และของผู้อื่นให้พบเจอกับการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องให้เหมาะสมกับการเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า

นางสาว วรากร ธงชัย
นักศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 4

ชีวิตธรรมดา

เมื่อปีที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาที่ทางบ้านเนเธอร์แลนด์ได้จัดให้เป็นปีฝึกงานอภิบาล เมื่อสิ้นสุดการศึกษาชั้นสาขาวิชาปรัชญาและศาสนาในปีที่แล้วนั้น ผมกับเพื่อนๆอีกเจ็ดคน โดยในช่วงเทอมแรกแต่ละตั้งชมรมฯ ได้มอบหมายหน้าที่งานต่างๆ ให้แต่ละคนแตกต่างกันไป และในช่วงเดือนตุลาคมเมื่อเข้าสู่เทอมสองพวกเราจึงกลับมาพร้อมหน้าพร้อมตากันอีกครั้ง เพื่อเข้าสู่โครงการชีวิตธรรมดาที่ปีนี้ พวกเราแต่ละคนหวังว่าจะได้เดินทางไปทำงานธรรมทูตนอกประเทศกลับคณะธรรมทูตไทย โดยการนำของคุณพ่ออาเดรียโน เปโลซิน แต่แล้วคุณพ่อก็บอกว่าปีนี้เราจะทำงานใน “จังหวัดปทุมธานี” เมื่อฟังดังนั้นแล้วพวกเราจึงแล้วเกิดคำถามว่าเราจะทำอะไร ที่ไหนกับใคร แล้วทำไมไม่ต้องทำ คำถามมากมายเหล่านี้ คือจุดเริ่มต้นของเรื่องชีวิตธรรมดาของผมในปีการศึกษานี้

เริ่มจากพวกเราถูกส่งกันออกไปเป็นคู่ๆ โดยมีภารกิจจับสลากอย่างยุติธรรม ทั้งเพื่อนร่วมงานและสถานที่ที่เราจะไปทำทั้ง 4 แห่ง ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนวัดในจังหวัดปทุมธานี 3 โรงเรียน คือ วัดโพธิ์ฟ้า วัดสะแก และวัดโลก ซึ่งทั้งสามสถานที่เป็นโรงเรียนที่ต้องการบุคลากรสนับสนุนเป็นอย่างมาก และอีกหนึ่งสถานที่ ที่เป็นสนามงานที่ทำขายมากที่สุดนั่นก็คือ “สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งชายธัญบุรี” สถานที่สุดท้ายนี้ในพวกเราไม่มีใครอยากไปเลยเพราะที่นี่คือแหล่งศูนย์รวมคนขอทานตามท้องถนน คนมีปัญหา และที่สำคัญคนไข้ที่มาจากโรงพยาบาลศรีธัญญา เมื่อมีการจับสลากเกิดขึ้นพวกเราก็ได้แต่ภาวนาในตอนนั้นว่าอย่าได้ที่นี่เลย แล้วผมก็จับสลากได้สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งชายธัญบุรี คู่กับเพื่อนอีกหนึ่งคนในช่วงเวลานั้นได้แต่ขำแห้งๆ เพราะไม่รู้เลยว่าอนาคตข้างหน้าจะเจออะไรอีกเดือนกว่านี้ และพวกเราได้มีการสลับสถานที่ทำงานกันหลังจากที่ทำได้ประมาณเดือนกว่าๆ

หนึ่งเดือนที่ธัญบุรี บอกได้คำเดียวว่ามีแต่ความสนุก เราสองคนไปทำงานที่อาคารพยาบาลในช่วงเช้า มีการช่วยทำแผล แจกยาและอื่นๆ ทำให้เราทั้งสองกลายเป็นคนหมอบสำหรับพวกเขา ช่วงบ่ายเราก็มีหน้าที่คัดเลือด คัดผม(จนได้รับคำชมว่าคัดเก่งที่สุดในประเทศทั้งที่คัดผมไม่เป็น) บางครั้งพวกเราก็กลายเป็นครูสอนหนังสือ เล่นกิจกรรมต่างๆ

ในช่วงบ่ายจะเป็นการออกเยี่ยมพวกเขามากกว่า ซึ่งในความเป็นจริงสิ่งที่ได้รับจากการไปอยู่ที่นั่นคือ การได้รับความสุขจากพวกเขา แรกๆที่ไปยอมรับว่ากลัวมาก ทั้งกลิ่น ทั้งสภาพแวดล้อม และอยู่ท่ามกลางคนไม่ปกติ 600-700 คนจะเป็นอย่างไร แต่เมื่อไปอยู่ด้วยแล้วทำให้รู้ว่าพวกเขารักเรามาก มีอะไรจะชวนเราคุยเล่นตลอด เห็นใบหน้าของพวกเขามีแต่รอยยิ้ม มันทำให้คิดถึงว่า พระเยซูเจ้าก็รักพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเป็น เราต้องเห็นพระเยซูเจ้าในตัวเขาให้ได้ ขอบขอบคุณที่นี่ที่ให้ประสบการณ์ที่ดีมากมาย มากมายจริงๆ ไม่ว่าจะหากไม่มาเข้าโครงการนี้จะมีโอกาสได้มาฝึกประสบการณ์แบบนี้ที่นี้หรือเปล่า แล้วทำให้คิดว่าอย่างน้อยเราก็ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสังคมได้แม้จะเป็นส่วนเล็กๆก็ตาม

ในช่วงที่สองผมกับเพื่อนได้ไปเป็นครูที่โรงเรียนวัดโลก จังหวัดปทุมธานี โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงสร้างขึ้นร่วมกับ ตำรวจตระเวนชายแดน(ตจว.) มีจำนวนประมาณ 105 คน โรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนที่เรียนผ่านทางดาวเทียมร่วมกับโรงเรียนไกลกังวล จึงมีทีวีที่เปิดสอนให้ทุกวัน หากวันไหนเราดูสถานการณ์เด็กเริ่มไม่อยากจะเรียนพวกเราก็จะสอนกันเอง เราทำทุกอย่างร่วมกับเด็กๆ จัดกิจกรรมต่างๆให้พวกเขา สิ่งที่ผมได้รับจากงานธรรมทูตที่นี่คือ เราได้แบ่งปันให้ในสิ่งที่เรามี ซึ่งบางครั้งมีมากเกินไป รักเด็กๆเพราะครอบครัวของเด็กๆส่วนใหญ่ขาดความอบอุ่นและการเลี้ยงดูที่ดี เราจึงพยายามที่จะแทรกบทสอนเข้าไปให้กับพวกเขา ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีอย่างมากจากโรงเรียนแห่งนี้ “วัดโลก”

แม้เป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่เชื่อแน่ว่าเป็นช่วงเวลาที่ดีสอนอะไรหลายอย่าง ขอบขอบคุณพระที่ ทำให้มีโอกาสดีๆครั้งนี้ ขอบขอบคุณที่คอยเคียงข้างเสมอ ขอบขอบคุณทุกชีวิตที่ผ่านเข้ามาในปีฝึกงานอภิบาล(ปีพัก)นี้ ที่สอนสิ่งต่างๆ มากมาย หากผู้อ่านท่านใดสนใจที่จะอยากรู้ข้อมูลต่างๆ ในเรื่องโครงการธรรมทูตของพวกเราก็สามารถติดตามจาก YouTube โดยพิมพ์ว่า “ธรรมทูต2014” ขอพระเจ้าอวยพร

นาย ศิริวิชัย บาร์รี่พัฒน์กิจ
นักศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 2

สิ่งสร้าง ของพระเจ้า

โดย บาทหลวงวิรศักดิ์ ยงศรีปนิธาน

เมื่อเหลือเกินว่า ผู้อ่านกำลังอ่าน หรือ อ่านจบแล้ว เกี่ยวกับพระสมณสาส์นเวียนฉบับล่าสุดของพระสันตะปาปาฟรังซิส “Laudato Si” ซึ่งได้กล่าวถึง เพลงสรรเสริญจากสรรพสัตว์ที่ถูกสร้าง ที่ส่งถึงมนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่บนโลกใบนี้ว่า แม่ธรณีผู้เป็นที่รักกำลังร้องบ่นด้วยเสียงอันดังถึงวิธีที่มนุษย์กำลังทำร้ายเธอ

เวลานี้ มนุษย์ทุกคน ได้ถูกเรียกร้องให้หันกลับมาทบทวนรูปแบบการดำเนินชีวิตของตนว่า ในฐานะเป็นประชากรคนหนึ่งในโลกใบนี้ ได้ทำอะไรลงไป จึงทำให้ที่สาวคนนี้ต้องร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด

“LAUDATO SI” ข้อที่ 76 กล่าวว่า “สำหรับประเพณีชาวยิวและคริสต การพูดว่า “สรรพล้างสร้าง” (Creation) นั้น มีความหมายมากกว่า “ธรรมชาติ” (Nature) เพราะเกี่ยวข้องกับแผนการแห่งความรักของพระเจ้า ซึ่งสิ่งสร้างแต่ละชนิดล้วนมีคุณค่าและความหมาย โดยทั่วไป เราเข้าใจว่า ธรรมชาติเป็นระบบที่เราสามารถศึกษา เข้าใจและจัดการควบคุมได้ แต่เราจะเข้าใจสิ่งสร้างต่าง ๆ ได้ ก็ในฐานะเป็นของประทานจากพระหัตถ์ที่เปิดกว้างของพระบิดาและเป็นความจริงที่แจ่มชัดขึ้นด้วยความรักซึ่งเรียกเราสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับจักรวาล”

หากมนุษย์เข้าใจว่า สิ่งสร้างทั้งหลายบนโลกใบนี้ เป็นของประทาน เขาจะดูแล มิใช่ในฐานะผู้ปกครองที่อยู่เหนือสิ่งสร้าง หากแต่เป็นผู้ดูแลที่เป็นที่พึ่งพากับสิ่งสร้าง เพราะสิ่งสร้างเองได้ให้คุณค่าและความหมายแก่ชีวิตของมนุษย์ ยิ่งกว่านั้น ความรอด (Salvation) ที่มนุษย์จะได้รับนั้นยังหมายรวมถึงสิ่งสร้างทั้งหมดด้วย มนุษย์จึงต้องรับผิดชอบต่อการกระทำทุกอย่างของตนอย่างแน่นอน

แนวทางเพื่อดำเนินชีวิตจริงตามคุณค่า Laudato Si

1. เก็บขยะที่พบ แยกและลงถังขยะ
2. เอาถุงผ้าไปจ่ายตลาดทุกครั้ง
3. กินข้าวทุกมื้อ
4. ใช้ของที่มิให้เกิดคุณค่าสูงสุด

{คนแสงธรรม}

ช่วงเวลาแห่งความทุกข์ ความสุข ความรัก และความผูกพันตลอด 3 ปี 4 เดือน ทำให้ผมได้เติบโตขึ้น มีความคิด มีประสบการณ์ใหม่ๆ ให้ผมได้ทำทಾಯอยู่เสมอ เป็นช่วงเวลาที่มิมบทเรียนต่างๆมากมาย ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ทำให้กระบวนการเรียนรู้ไม่ใช่เฉพาะสติปัญญาอย่างเดียว แต่ยังก่อให้เกิดการพัฒนาการใช้ทักษะชีวิตอีกด้วย ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ได้หล่อหลอมผมให้เติบโต และพร้อมที่จะออกไปเป็นผู้ประกาศข่าวดี ให้กับบุคคลต่างๆ ที่อยากรู้จักพระคริสตเจ้า

มีสถานที่ 2 แห่ง ที่เป็นเหมือนบ้านหลังที่สองของผม คือ วิทยาลัยแสงธรรม และศูนย์อบรมคริสตศาสนธรรม ระดับชาติ (NCC) เพราะบ้านทั้งสองหลังนี้ได้บ่มเพาะสิ่งต่างมากมายให้กับผม โดยสาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา ได้มอบความรู้และทักษะด้านต่างๆในการสอนคริสตศาสนธรรม ส่วนบ้าน NCC ได้ปลูกฝังอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และการใช้ชีวิตแบบหมู่คณะ ซึ่งบ้านทั้งสองหลังนี้มีความสำคัญมาก ถ้าให้ความสำคัญกับบ้านหลังใดหลังหนึ่งน้อยเกินไป การเตรียมตัวเป็นครูคำสอนก็จะบกพร่องตามมาด้วย เพราะบ้านทั้งสองหลังนี้เป็นบ้านอบรมด้านกระแสเรียก ดังนั้นการเป็นครูคำสอนไม่ใช่อาชีพทางสังคม แต่เป็นกระแสเรียกที่พระประทานให้

การเตรียมตัวเป็นครูคำสอนไม่ใช่เรื่องง่ายๆ เพราะการเป็นครูคำสอน ไม่ได้สอนเหมือนวิชาทั่วไป เพียงแต่ให้ความรู้เท่านั้น แต่เป็นการอบรมและเพิ่มพูนความเชื่อให้กับบุคคลอื่นๆ โดยอาศัยทั้งชีวิต ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำใดๆ ก็ตาม ล้วนเป็นการแสดงออกถึงพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นพระฉบับแบบของครูคำสอน ซึ่งครูคำสอนต้องแสดงออกให้บรรดาศิษย์เห็นถึงพระเยซูเจ้าในตัวเรา

ผมขอขอบคุณสาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา เป็นพิเศษสำหรับบาทหลวง ผศ. วัชศิลป์ กฤษเจริญ และอาจารย์สุดหทัย-นิยมธรรม ที่คอยเป็นกำลังใจ คอยดูแล แนะนำการใช้ชีวิต และร่วมก้าวเดินไปพร้อมกับนักศึกษาทุกคนในทุกกิจการ และศูนย์อบรมคริสตศาสนธรรม ระดับชาติ (NCC) ที่ทำให้เกิดกระบวนการทักษะการใช้ชีวิตจริง เพราะเมื่อได้เรียนรู้รั้ววิทยาลัยแล้ว ก็สามารถนำมาใช้ในชีวิตจริง โดยศูนย์ฯ ได้ทำให้เกิดการปฏิบัติและการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

วาทะนายกสโมสรฯ

ภูเขาที่สูงตระหง่านประกอบด้วยก้อนหินและดินก้อนเล็กๆมารวมกัน หาดทรายที่สวยงามก็เกิดจากเม็ดทรายเม็ดเล็กๆมารวมกัน แม่น้ำที่กว้างใหญ่ก็เกิดจากหยดน้ำหยดเล็กๆมารวมกัน สิ่งที่ยิ่งใหญ่และสวยงามล้วนแล้วแต่เกิดจากสิ่งเล็กๆเหล่านี้ที่มารวมกัน เรานักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรมเองก็เป็นดังแสงไฟเล็กๆที่คอยส่องสว่างให้กับบุคคลรอบข้าง และเราเองก็ต้องเป็นบุคคลที่ต้องไปจุดไฟให้กับคนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเปลวไฟแห่งความรัก เปลวไฟแห่งความหวัง เปลวไฟแห่งสันติสุข ให้ลูกโซนขึ้นไปในจิตใจของเราแต่ละคน โดยที่เรามองค้พระเยซูเจ้าเป็นจุดศูนย์กลางในการดำเนินชีวิตของเรา

เวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว จนใกล้จะถึงฤดูกาลของการสอบกลางภาคแล้ว ถึงแม้ในปีการศึกษานี้ ทางวิทยาลัยของเราจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรต่างๆ ไปมากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงก็คือความน่ารักของเราชาวแสงธรรมทุกคน ผมจึงอยากจะขอขอบคุณความร่วมมืออันดีที่พี่น้องนักศึกษาทุกคนได้ให้กับทางสโมสรนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมในหลายๆกิจกรรมที่ทางสโมสรฯจัดขึ้นนั้น แสดงให้เห็นถึงความรักและความสามัคคีของพี่น้องชาวแสงธรรมทุกคน

สุดท้ายนี้ก็จะขอเป็นกำลังใจให้พี่น้องทุกๆท่านในการทำกิจกรรมต่างๆ และการเตรียมตัวสอบกลางภาคที่กำลังจะมาถึง และขอให้เราแต่ละคนได้เป็นแสงสว่างให้แก่กันและกัน และได้นำแสงสว่างนั้นไปสู่คนอื่นๆต่อไป...

นายกฤตภาส อากาญ
นายกสโมสรนักศึกษา

บรรณาธิการสารฯ

สวัสดิ์พี่น้องนักศึกษามหาวิทยาลัยแสงธรรม พี่น้องจากต่างสถาบัน บรรดาศิษย์เก่าแสงธรรมและผู้อ่านที่เคารพรัก สารสโมสรรฯของวิทยาลัยแสงธรรมฉบับนี้เป็น ฉบับที่ 1 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ในหัวข้อ “สิ่งสร้างของพระเจ้า”

เหตุผลหนึ่งที่ตั้งชื่อหัวข้อนี้คือ พระสันตะปาปาฟรังซิส ประมุขแห่งพระศาสนจักร โรมันคาทอลิกได้เขียนพระสมณสาส์นว่า ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า (Laudato si') เกี่ยวกับการดูแลรักษาโลก บ้านที่เราอาศัยอยู่ร่วมกัน เนื่องจากปัจจุบันเราจะเห็นได้ว่าสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติถูกทำลายไปอย่างมาก และการกระทำของมนุษย์หลายอย่างกำลังทำให้โลกเสื่อมโทรม เช่น การใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปโดยไม่นำกลับมาใช้ใหม่หรือไม่ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกทำให้เกิดปัญหาขยะมากมาย โรงงานต่างๆ ที่ปล่อยน้ำเสียลงสู่น้ำแม่น้ำลำคลองก่อให้เกิดน้ำเน่าเสียทำให้ระบบนิเวศเสื่อมถอยและปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย หากเราไม่ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในขณะนี้แล้วในอนาคตข้างหน้าจะเกิดอะไรขึ้นกับโลกของเรา รวมถึงชนรุ่นหลังของพวกเขาด้วย

สุดท้ายนี้จึงขอเชิญชวนให้พี่น้องทุกท่านลองมาเปลี่ยนพฤติกรรมทิ้งขว้างมาเป็นกรนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อตระหนักถึงคุณค่าของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราอันเป็นสิ่งสร้างของพระเจ้าที่เราควรจะต้องดูแลรักษาธรรมชาติให้อยู่ร่วมกับเราอย่างมีความสุขตลอดไป

นาย มณฑิธร เจริญศิลป์
บรรณาธิการ

Journal **สาร** สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม

Saengtham Student Club

เจ้าของ ที่ปรึกษา	วิทยาลัยแสงธรรม บาทหลวง ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ บาทหลวง ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ กฤษณะเจริญ บาทหลวง อัครศักดิ์ พรขาม
บรรณาธิการ	นาย มณฑิธร เจริญศิลป์

สารสโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม
20 ม.6 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
Ins 0-2429-0100-3 แฟกซ์ 0-2429-0819

ส่งตีพิมพ์